

*VII. Semper discere, nec tamen unquam invenire, in quo cor solide acquiescat, indicium præbet animi meris erroribus distracti ac misere decepti. Divina enim veritas rite percepta & agnita certam reddit mentem, nec finit fluctuare. Qui recipit testimonium Christi, obsignavit, quia Deus verax est, Joh. III, 33.*

*VIII. Licet & veri Apostoli & falsi homines capiant, Luc. V, 10. II. Tim. III, 6. id tamen inter utrosque discriminis intercedit, quod illi virtute verbi divini ac demonstratione spiritus & potentia animos convincunt, I. Cor. II, 4. 5. hi inanibus verbis seducunt, Eph. V, 6. illi non sibi capiunt, sed Christo, I. Cor. III, 5. 6. 7. 21. 22. 23; hi, utcunque a se amoliantur, suo vel ventri vel gloriæ captura illa serviunt, Rom. XVI, 18. Phil. II, 21: illi captos in veram filiorum Dei libertatem vindicant, hi semper captivos ducunt vinculis errorum, peccati, aut ἀδούσεων humanarum: illi non imperium sibi sumunt in populum, Christi peculium, I. Petr. V, 3. hi, miseros homines sibi obnoxios durissima sæpe servitute & tyrannico imperio premunt.*

*IX. Si omnes, qui Evangelicam veritatem profitentur, doctores pietatem seriam pari studio colerent & exemplo demonstrarent, quod Petrus exigit I. c. & Paulus I. Tim. IV, 12. Tit. II, 7. 8. forte minus attenderet populus ad μόρφωσιν εὐσεβείας quæ commendat hæreticos & in admirationem rapit inassuetos. Certe majori successu errores doctrinæ impugnaremus, si nullos in vita nostra adversarii possent exprobrare; qui nulla re fortius se tumentur, quam quod assidue clamitant, non hæresin, sed pietatem sub illo nomine oppugnari ab hostibus pietatis.*



Coll. diss. A. 4, misc. 25